

Moja perspektiva mira

Kada na trenutak zastanemo i krenemo razmišljati, vidimo kako uopće nije lako doći u svoj kutak mira i tišine.

Gdje god mi došli, uvijek je oko nas više onoga negativnog nego pozitivnog, više je pesimizma nego optimizma. Pogotovo u zadnje vrijeme, potaknuti cjelokupnom situacijom, gubimo mir iz svakodnevnog života. Muče nas svakojake brige i tegobe. Sa svih strana smo “bombardirani” brojnim negativnostima. Nameću nam se brojna pravila, brojne zabrane gdje je čovjek često u strahu od toga krši li ijednu od njih i jednostavno se teško opustiti.

U svijetu postoji pregršt nepoštivanja i nasilja, bilo vjerskog, bilo rasnog ili bilo kojeg drugog.

Ljudi se više oslanjaju na ono što im je netko drugi rekao o nekome ili nečemu, umjesto da sami stvore svoju sliku, jer tko se god ističe, doživi osudu od strane drugih, pa čak i onih najmilijih.

Ljudi sve više gube vjeru i sigurnost u sebe jer su u strahu da upravo oni ne bi bili ti koji iskaču iz okvira današnjeg svijeta.

Moja perspektiva mira je ta da kada sva buka ovoga svijeta utihne, kada predrasude i iskrivljene slike stvarnosti iščeznu, nepravda nestane, samo tada čovjek ponovo može pronaći mir.